

મીઠાઈ જગદગુરુ શ્રી સારદાપીઠાધીશ્વર શ્રીમદ્ભક્તચાર્ય
 માહારાજશ્રી માધવતિર્થ સ્વામિ પાટણમાં પદ્માઃ
 તે નિમિત્તે પ્રસંગોપાત રચેલી—

મહારાજશ્રીની કવિતાઓ.

બનાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
 અ'બાલાલ લલિતશાંકર આચાર્ય-પાટણ. ગુજરાત.

અ મ ડા વા ડ

ધી ગુજરાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શા. સોઆલાલ મંગળદાસે છાપ્યું

સંવત ૧૯૬૭.

આકૃતિ ૧ લી.

ઈ. સ. ૧૯૧૧.

(રૂપિ પ્રત્યમી)

પ્રત ૧૦૦૦.

કિંમત આમુલ્ય.

गुजरात विभागीय अकादमी
गुजरात विभागीय अकादमी
गुजरात विभागीय अकादमी

3506

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીગણિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૬૦૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૪૨૧૨૧૪૪૭૧૧ ડાવિડાસો

વિષય ક્ર. : ૪

શ્રીમદ્ જગદ્ગુરુ શ્રી શારદાપીઠાધીશ્વર શ્રીમદ્ધ-
કરાચાચ મહારાજશ્રી માધવતિર્થ સ્વામિ ખટણમાં
પધાર્યા તે નિમિત્તે રચેલી

મહારાજશ્રીની કવિતાઓ.

મનહર છંદ.

(૧)

ધર્મના પ્રચાર કાજ, ધર્મના વિસ્તાર કાજ,
ધર્મના ઉદ્ધાર કાજ, ધર્મગુરુ સ્વામી છો.
અધર્મને તોડનાર, અધર્મ ખંડનકાર,
અધર્મના માર્ગ પુરનાર ધર્મ ગામી છો.
કર્મહીન, ધર્મહીન, ભર્મહીન, બ્રાહ્મણોને,
ઉપદેશ આપી, સત્ય માર્ગ દોરનાર છો.
પ્રજામુંહું વારવાર, બ્રાહ્મણોને તારનાર,
જગતગુરુ જગત વિશે, ધર્મમાં દાનાર છો.

(૨)

શ્રી કૃષ્ણએ ગોપ, અને ગાય તા તણાય મારે,
ગોવર્ધન ધારી, ગોપ ગાયને બચાવી છે.
તેમ તમે અધર્મમાં, હીન ત્રા તણાય મારે,

ધર્મ ગિરિધારી, ધર્મધ્વજા ફરકાવી છે.
 અપાર વિભૂતિ છતાં, બાલ વિભૂતિ ધારીને,
 વિરક્ત રહ્યાછે વિભૂતિથી શ્રુતિ ગ્રહણીને,
 ધન્ય ! ધરાપર ધર્મ-બાનુને પ્રકાશનાર,
 પ્રણામું સ્વામિને, અને અવધર વાણીને.

(૩)

સુર્યના પ્રકાશ થકી, તિમિર નહાસે છે તેમ;
 આપના દર્શન થકી, પાપ દૂર થાય છે.
 ગરુડના ગમનથી, સર્પ દૂષાયે છે તેમ;
 આપનાથી અધર્મગ્નો, ડરી દૂર જાય છે.
 શ્રુતિ, સ્મૃતિ તથા શસ્ત્ર વડે શત્રુઓને છલ્યા;
 વિવાદ કરીને અન્ય ધર્મીને હંધારીયા.
 પાટણના પૂણ્ય થકી, આપના દર્શન થયાં;
 અહોભાગ્ય ! અમારાં કે-આપ અત્રે આવીયા.

(૪)

વૈદિક ધર્મનું કરે ખંડન જે તેહ સાથ;
 શાસ્ત્રાર્થ સંગ્રામ કરવામાં આપ શરૂ છો.
 વેદ, ઉપવેદ, ઉપનિષદો ને સ્મૃતિ આદી;
 શાસ્ત્રમાં પ્રવિણ આપ પડિતજી પૂર છો.
 પ્રાન્તે પ્રાન્ત શરી, અને ધર્મ બલ ધરી ભારી;
 અધર્મ અટકાવવામાં ક્યારે આપ દૂર છો ?
 ધર્મીજની સાથે, પ્રીતિ રાખવામાં પૂરા અને—
 ધર્મહીન નીચજનો સાથે સદા દૂર છો.

(૩)

(પ)

આવ શંકાચાર્ય જેમ, દેશેદેશ પ્રી અને,
દિગ્વિજય કરીને, અમર નામ કર્યું છે.
તેની રીતે તમે પણ, હામહામ હીક કરી,
વિપદેશ આપવાનું, સુ કાર્ય આદર્યું છે.
તેથી શંકા થાય આજ, તે તો કરંધું પ્રકાશ,
આવ શંકરાચાર્ય ભૂતજે રૂપ ધર્યું છે !
ધર્મ, કર્મથી અગ્નણ, બ્રાહ્મણોને શોધી, બોધી—
અંબાલાલ કહે, શુભ કર્મ આ આચર્યું છે.

ભૂજંગી છંદ.

અણે ! સ્વામિજી અર્જ મારી સ્વીકારો;
મને શિષ્ય જાણી સદાનો તમારો.
કરીને કૃપા શુભ આશિષ આપો;
નમસ્તે, નમસ્તે, ટળ્યાં સર્વ પાપો.

(ઉપરની કવિતા, મહારાજશ્રી પાટણમાં પધાર્યા તેજ દિવસે
મે. જગનલાલ મગનલાલ ઝવેરીના બંગલા પર મહારાજશ્રીના
સન્મુખ ગાવામાં આવી હતી.)

(૪)

રાજા સોહ.

(૧)

શ્રી શંકર સ્વામી છો બહુ નામી,
સદ્ધર્મે મામી, જગત ગુરુ પ્રખ્યાત. ટેક.

તમ દર્શન પામી, ને દુઃખ વામી,
વેદોએ સ્વામી, જગત ગુરુ વિખ્યાત.— શ્રી શંકર.

વૈદિક ધર્મની જગાહળ કરતી,

હોડે ધ્વજનચો આકાશ,

અજતા રૂપી તિમિર હરીને,

કરશે જ્ઞાન પ્રકાશરે—

કીધા અમને આબારી, અત્રે પધારી,

શાન્તિ પ્રસારી, જગતગુરુ વિખ્યાત,—શ્રી શંકર.

(૨)

શારદાપીઠ ઠારિકાધીશ્વર,

માધવતીર્થ મહારાજ,

પરમ પવિત્ર શ્રી શંકર સ્વામી.

અત્રે પધારી આજરે,—

કીધાં આનંદી બારી, સૌ નરનારી,

છો સુખકારી, જગતગુરુ વિખ્યાત.— શ્રી શંકર.

(૩)

મેઘની રાહ મયુર જીએ ત્યમ,

જોતા અમે સૌ જનતા

આપ પધારતાં આનાંદં બાધ્યો,
 (જેમ) અંધ પામે લોચનરે,—
 થાઓ સ્વામી તણો જય, વિજય વિજય,
 જય જય, જય જય, જગતગુરુ વિખ્યાત. શ્રી શંકર.

શાર્દૂલ વિકીરિત છંદ.

(૧)

જેના દીવ્ય પ્રદાસથી હૃદયમાં, પ્રેમાંકુરે ધુટતાં;
 જેના વાણી વિલાસથી હૃદયમાં, નીતિ શેરે ધૂટતાં,
 જેના વિજય ધોપથી ગગનમાં, અબ્બો ગતિ વીસર્યા,
 જેથી ઝટ્ટી થઇ જુઓ નગરમાં, આનાંદી સૌને કયો.

(૨)

જેના જ્ઞાનતણી સોંભા નહિ કદી, અજ્ઞાન કલ્પી શકું;
 પૂરો પ્રેમતણો અહા ! ઘટ બર્યો, ક્યારે અહું પી શકું ?
 શ્રૌત, સ્માર્ત પ્રચારવા જગતમાં, સ્વામી પ્રયત્નો કરે;
 અજ્ઞાની નરનારના હૃદયનાં, અજ્ઞાનને જે હરે.

(૩)

આપો આંશિય શુદ્ધ પ્રેમ ધરોને, જેથી રીઝે સ્વારદા;
 જેથી વિદ્ય નડે ન કાવ્ય કરતાં, સુખી રહું સર્વદા.
 શ્રીમન્મંકર સ્વામિના દરશને, તુમિ ન અત્રે થતી;
 અંબાલાલ તણી સહુ ઉરમાંઓ, પૂરી થઇ જે હતી.

હરિગીતં વૃત.

આતુર હતાં જન સર્વ તે આતુરતા આજે ટળી;
આસા હતી બહુ દીનની, દર્શનતણી આજે ફળી.
આનંદ જગમાં ડોલતું, પંકજ-હૃદય અસ્થિર થઇ,
વંદુ સહર્ષે સ્વામિને, સૌ વ્યથતા નહાશી ગઇ.

શિખરિણી છંદ.

અશી ધાર્યો બાલે, નયન ત્રણુ, જેને સિર જટા;
વહે જેમાં ગંગા, ચહું દિશ તરંગો તણી ઘટા;
વિરાજે કેલાસે, અબહરણુ શ્રી શંકર સદા;
ઉપાસે છે તેને, નમન કરવાને ચહું સદા.

શાર્દૂલ છંદ.

વંદુ શંકર સ્વામિને સહૃદયે, વંદુ વળી સર્વને;
જેથી તાપ અમાપ પાપ ટળીને, ત્યાગી દહં ગર્વને,
વિદ્યા, બુદ્ધિ, સુસિદ્ધિ રિદ્ધિ સરવે, જેના પ્રતાપે મજે,
એવા શંકર સ્વામિના શરણમાં, રે'તાં દુઃખો સૌ ટળે.

ગઝલ કુવાલી.

પ્રણામી સ્વામિ હું માગું, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો
 શ્રુતિને રક્ષનારા છો, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો
 અવિદ્યા ગાદી નિદ્રામાં, સુતેલા ધીજને દેખી,
 જગાડો વેદ શ્રોષેથી, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો.—પ્રણામી૦
 ધ્વની વેદો તણાયાનાં, જશે કિલ્મીપ સૌ નહાસી,
 પ્રદાશિત અમ હૃદય ધારે, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો.—પ્રણામી૦
 અડવાં અજ્ઞાનનાં અજો, કરે અજ્ઞાનની ટપી,
 સુકાવો વેદ-ભાનુથી, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો.—પ્રણામી૦
 સરિતા જ્ઞાન અમ્રતની, વહેશે આપના મુખે;
 કરીશું સ્નાન સૌ તેમાં, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો.—પ્રણામી૦
 તમે પિતા, તમે ગુરુ, તમે સ્વામિ અમારા છો;
 કૃપા કર શિરપર મુકી, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો.—પ્રણામી૦
 અંબાલાલ હું અજ્ઞાન, છું નાદાન, છું નાદાન,
 પ્રણામું પ્રેમથી સ્વામી, અતાવો માર્ગ શ્રુતિનો.—પ્રણામી૦

“ સુંદર મુખ તુંડીલ તતુ નંદીકેશ્વરા ” એ રાગ.

નમન કરૂં વારંવાર સ્વામિ મુખકરા;

આ બવાળિય તારનાર, નાવ અધહરા.

નમન૦

જીવ્હાએ વસે છે દેવિ, શ્રી સરસ્વતિ.

અંતરે વસે છે સદા, પ્રીતિ ને નીતિ.

શિષ્ય ઉપર સર્વદા, કૃપા રહે અતિ.

નમીએ.....હરેએ.....સરવે.....

વિનય ધરી,—પ્રીતિથી ભરી,—સ્તુતિ આ કરી.

અથ છે ગીરા.....નમન

કર્તા કૃતાર્થ શિષ્ય ઉપદેશ આપીને,

અમૃતા અમારી સ્વામિ સર્વ કાર્પીને,

પર્યંત સ્વતંત્ર રાજ્ય અત્ર સ્થાપિને,

હૃદયે.....સુમતિ.....ભરીને.....

ગિર ધરીએ,—સ્તુતિ કરીએ,—હર કરીએ,—

હે મધુ સ્વરા.....નમન

રાગ ધનામી.

મંગળમય દિન આજ, અમારે,

મંગળ

સર્વ દિસે સુખ સાજ,

અમારે મંગળ ૦ ૫૬

શંકરાચાર્ય મહારાજ પધારી,

કીધા કૃતાર્થ આજ,

અમારે મંગળ ૦

પવિત્ર કીધું ધામ આ આજે,

પવિત્ર સર્વ સમાજ,

અમારે મંગળ ૦

આનંદ આનંદ સદૃષ્ટિ વ્યાપી,

દરશનથી મહારાજ,

અમારે મંગળ ૦

હો ગુણ ગામી, શંકર સ્વામી,

જય જય જય ગુરોજ,

અમારે મંગળ ૦

દર્શન પામી ને દુઃખ વામી,

હર્ષિત છે સૌ આજ,
અંબાલાલનાં પાપો કાપ્યાં,
વંદુ હેને મહારાજ.

અમારે મંગળા

અમારે મંગળા

કમળપ્રબંધ-ભુજંગી છંદ.

નિહાળી અહો શંકરાચાર્ય સ્વામી,
ટળ્યાં પાપ સૌ અંતરે જ્ઞાન પામી,
યથા ભાગ્યશાળી અમો સર્વ સ્વામી,
નમસ્તે મહારાજ સદ્ધર્મ ગામી. ૧

તમે છો ગુરુદેવ, સ્વામી અદ્વામી,
વળી વિદ્વત્તાથી ઘણી કીર્તિ જામી,
કરૂં પ્રાર્થના પ્રેમથી શિષ્ય નામી,
પિતા છો અગારા નમામી, નમામી. ૨

હરિગોત વૃત.

(૧)

મહારાજ છો ગુરુરાજ શંકર સ્વામી અતિ આનંદલા,
પાપો તણું અંધન તૂટ્યાં, સેવક જ્ઞાનોનાં સર્વદા;
શુભ શારદાપીઠના પતિ, અતિ વિદ્વત્તામા વિચર્યા;
સહ ભેદ જાણી વેદના ને, વેદ કંઠાએ કર્યા.

(૧૦)

(૨)

દર્શન થકી દૂર જાય છે, અમ પાપ સૌ પ્રજ્ઞાની ગદ્ય;
આનંદમય અંતર થતું, સૌ શોકને વિસરી ગદ્ય;
મેળો મળ્યો માનવ તણો, શુભ ઓધ અમ્રત પામવા;
તોર્મોર હૃદયનું ટાળવા, ઘોતિ નીતિની જામવા,

(૩)

કીધા કૃતારથ આજ અમને, સર્વને દરશન દધ;
કૈલાસ કેરા વાસમાં, યમરાજની બીતિ ગદ્ય;
નહિં ડર અહીં દાનવતણો, વૃષ્ટિ અમિની વરસતી;
છે, છે, અમરજન સર્વ ! એવી કલ્પના ક્ષણભર થતી.

(૪)

ઉડતાં ગુઓ અટકી મયાં, પક્ષી તર આશ્રીત થયાં;
માનવ હૃદય આનંદ કેરાં, અંકુરો ઝૂટી રહ્યાં;
ખિરાણ્યા મહારાજ સિંહાસન ઉપર આસન કરી;
ચોપાસ શાન્તિ દેવીએ અહીં શ્વેત ચાદર પાંથરી.

(૫)

મંડપ મનોહર દીપતો, કદળી તણા રથબોવડે;
મહારાજની 'જય જય' તણો જઈ ધોપ ગ્રહ ગણને અડે;
જ્યોતિ વિશે જ્યોતિ મળે, જ્યમ એક રૂપ જણાય છે;
મહારાજ કેરા તેજ મધ્ય, સમાજ સૌ મળી જાય છે.

(ઉપરની કવિતા, અન્નેના વડનગરા નાગર શાન્તિ તરફથી

હાટકેશ્વર મહાદેવમાં શ્રીમદ્ શંકરાચાર્ય મહારાજની પદ્યરામણી હતી
તે વખતે ગાઇ હતી.)

મનહર છંદ.

(૧)

કું તું નીશાન અને, વ્યાખ્યાન નગારખાનું;
 તર્ક તણવાર, ગોળી ગાયત્રીના છંદની.
 વેદ રૂપી તોપ અને, વેદ મંત્ર રૂપી છરા;
 જલ જમગરી વડે મળ આવી જંગની.
 શાસ્ત્ર તણા અશ્વપર સ્વારી મહારાજ તણી;
 સાથે લીધી સેના બધી, શ્રોતાઓના વૃન્દની;
 અધર્મરૂપી અલિધી, યુદ્ધ કરવાને આવ્યા;
 જય જય બોલો, જગતગુરુ સુખકંદની.

(૨)

પ્રબળ અવિદ્યા તણું, દેશમાં દેખીને, દુર—
 કરવાનું કામ જેને, ખંત થકી ધાર્યું છે.
 વર્ણાશ્રમ વ્યવસ્થાને, દૃઢ કરવાને માટે,
 પર્યટન પ્રાન્તે પ્રાન્ત, કરવા સ્વીકાર્યું છે.
 ચાતુર્વર્ણ્ય પ્રજા તણા, હીતના વિચાર જેના,
 હૃદયમાં રહે, અષ્ટ પ્રહર વાસો કરી.
 શ્રીમાન શંકરાચાર્ય, કરવા વૈદિક કાર્ય;
 હણવાને દુરાચાર, દાલ ધર્મની ધરી.

(૩)

વનિતાવિશ્રામ સ્થાપિ, બોધ વનિતાને આપી;
 અખળના અંતરના, અસાનને ટાળતા.
 પુસ્તકો પ્રગટ કરી, નીતિમય નવાં નવાં;

પ્રજ્ઞતણાં પાપ, પોતે એ વડે પ્રજ્ઞળતા.
 નિત્ય નિત્ય નવાં નવાં, ધાર્મિક વિષય તણાં,
 વ્યાખ્યાન આપીને બહેમ તણો કાઢ તોડતા.
 શ્રીત, સ્માર્તનો પ્રચાર, કરીને પ્રજ્ઞનું ચિત્ત,—
 દાખે અંબાલાલ, સ્વામી વેદ સાથ જોડતા.

હરિમીત ૭૬.

(૧)

અજ્ઞાન અંધારા વિશે, જોઈ બટકતા બ્રાહ્મણો,
 કીધો પ્રકાશ, વિનાશ કરવા, (તિમિર) સ્વામીએ વેદો તણો.
 તે વેદભાનુના પ્રકાશે, અજ્ઞતા ઉડી ગઈ;
 મુસ્વર થકો વેદોતણા, અમ પાપ વૃત્તિ દૂર થઈ.

(૨)

જન્યમ અર્કના ઉદય થકી, ઉજુદ અતિ ધભરાય છે;
 તમ સ્વામિની દ્રષ્ટી સર્વોપથી, પાપીઓ દૂર જાય છે.
 ‘ હર હર ’ તણા મુગ્ધોપથી, જન અધમ સંધળા થરથરે,
 મહારાજશ્રી હ્રુહાગ્રથી, હરનીશ બોધામૃત ઝરે.

(૩)

વળી વર્ણને આશ્રમ તણા, અધિકાર બેઠ બતાવીને,
 કીધા કૃતારથ સર્વ, દ્રષ્ટી જ્ઞાનની વરસાવીને.
 ટાળી અનીતિ અમતણી, શિક્ષા દઈ નીતિ બણી,
 આપી પ્રમાણો શાસ્ત્રનાં; અંતરથી કુચુદિ હણી.

(૧૩)

(૪)

શુભ દારિકાં સંસ્થાન, વિદ્યા પીઠપર વિરાજીને,
ડાંખો વળડયો દેશમાં, સદ્ધર્મ કેરો ગાજીને.
વળા દેશને વિદેશમાં થઈ અમર જેની નામના,
તે સ્વામિના દર્શન વડે, પુરણ થઈ મન કામના.

(૫)

આચાર્યની પદ્મી દીપાવી, અધિક ઉત્તમ ગુણ વડે;
નહિ લેશ પણ અભિમાન જેના અંતરે શોધ્યો જડે.
ગુરૂપીઠનું ગૌરવ વધ્યું, સુપ્રયાસથી સ્વામિ તણા,
વૈદિક વિષયને અર્ચતાં, રાખે નહિ સ્વામી મંણા.

(૬)

જય થાઓ શંકર સ્વામીનો, ઝળકો વિનયનો વાવડો,
વેદોક્ત વિધિનો વિનય ! સંખ્યા અધર્મોની ઘડો,
'હરહર' તણા ઉચ્ચારથી, અમ હૃદય ભીનાં હો સદા,
શ્રી સ્વામી માધવતીર્થની પ્રીતિ રહો શિર સર્વદા.

શાર્દૂલવિક્રિડીત કાંડ.

(૧)

શ્રીમચ્છંકર સ્વામિ નામો શિખને, વંદુ અતિ ભાવથી;
તારો હસ્ત ઁલી કૃપાળ શિશુને, વેદોદ્ધારી નાવથી.
જે વેદામૃત પાનથી રૂપિ મણો, પદ્મી રૂડી પાર્શ્વમાં,
જે વેદામૃત પાનથી મુર્તિવરો, મોહકાદીને વાર્શ્વમાં,

(૧૪)

(૨)

તે વેદમૂળ પાનની થઇ તૃપ્તિ, તૃપ્તિ કરો સ્વામિજી.
આશા એજ પુરી થતાં અવરની, ઇચ્છા નથી સ્વામિજી.
પ્રાપ્તિ સ્વર્ગતણી નથી કડીલુજો, વેદો પઢે પ્રેમથી,
જેમાં સર્વ રહસ્ય છે જગતનું, કે'છે રૂપિઓ કથા.

(૩)

આપો તો શુભ જ્ઞાન દાન અમને, જેથી ટળે આપદા;
કાપો તો કુમતિ અમારી સઘળી, જેથી સુખી સર્વદા;
સ્થાપો તો કર આપનો અમ શિરે, શિશુ ગણી સ્થાપજો;
નીતિ, ભક્તિ, વિવેક ને, વિનયની, શિક્ષા મને આપજો.

(૪)

પામી બ્રાહ્મણ ધર્મને અથ ધતિ, સુક્તિ પથે હું પળું,
વામી આધી, ઉપાધિ, બ્યાધી, જગની, જ્યોતિ વિષે જૈ મળું.
આ સંસાર અપાર સ્હેજ તરવા, કોટી પ્રયત્નો કરો,
અબ્યાલાલ કહે તબ્યું અવર મેં, સ્વામી તણે આશરો.

હરિગીત છંદ.

(૧)

આનંદ જાતા જન્મમાં, પ્રસરી રહ્યો આજે અતી,
મહારાજના સુમધુર સમ્બોધની અસર મનમાં થતી;
ઠાકરકૃપાથી અમ શંકર સ્વામિની સ્વારી રહી,
શુભ જ્ઞાન અમન પાત્રધા, ચિત્તવૃત્તિ સ્થિર બની ગઇ.

(૧૫)

(૨)

જે નિત્ય પાઠણુ પુર વિશે, અદ્વૈત મત પ્રેરાવતા;
કલ્પીત કંટક કુમ સમા, કુર માર્ગ દૂર કરાવતા;
વાધિ અવિદ્યા દેશમાં, તે ટાળવા યત્નો કરી;
ઉપદેશ દધ સન્માર્ગનો, કુલુક્ષિ બ્રાહ્મણની હરી.

(૩)

કાળાન્તરે કલ્પિત રૂઢી પ્રચલિત થઇ આ દેશમાં,
યવનો તણા અધિકારમાં, બહેમો વધ્યા આ દેશમાં,
એ ભય ગયો, જુલમ ગયો, ઉદય થયો બાનુ નવો.
જેના પ્રકાશે અવનક્ષં, ઐહિક સુખ અનુભવો.

(૪)

તે સમય સાધીને પુનઃ વેદો પઠન પાઠન કરો,
બ્રહ્મત્વ જે જાંખું પડ્યું, તે શિદ્ધ તેજોમય કરો.
પુર્વે હતા જેવા મુની, તેવા બનોજ મુનીવરો.
એ બુદ્ધિ, વિદ્યા, કર્મ, આદિ, શોધી સંપાદન કરો.

(૫)

વળી વર્ણને આશ્રમ તણું સૌ પ્રેમથી પાલન કરો;
છોડો કુધારાને હવે, સદ્ધર્મમાં પ્રીતિ ધરો;
શ્રુતિ, સ્મૃતિ, શાસ્ત્રો તણું, પુનઃ મનન મનથી કરો.
પૂજી, પૂજાવીને મને, શંકય તણો નિર્ણય કરો.

(૧૬)

(૬)

કહી એમ રાખી રેખ, વ્યાખ્યાનો હમેશાં આપતા,
અમ હૃદયની જડતા અને વળી અમૃતાને કાપતા.
એવા જગદ્ગુરૂ શીશાંકરસ્વામિને હું પ્રણામોત્તે:
વંદન કહું ધરી હેન અંતર, નમ્ર થઇ શિર નામોત્તે.

